

Incipit plogus Bonauenture
in itinerariū mentis in deū

In principio. primū
pncipiū a q̄ aucte
illuminationes descē
dunt tanq̄ a prē lu
minū/ a q̄ est omne
datū optimū a donū pfectū. prēm
scz eternū iūoco p filiū eius dñm
nosty **I**hesū xp̄m: vt itercessione
sc̄ssime v̄ginis **M**arie genitricis
eiusdē dei et dñi nostri **I**hesu xp̄i
et beati fr̄cisci ducis a patris nr̄i
det illuminatoꝝ oculos mētis nr̄e
ad dirigendos pedes nr̄os in viā
pacis illiꝝ. q̄ erupat oēm sensum
quā pacē euāgelisauit et dedit do
minꝝ noster ih̄s xp̄s. **C**uiꝝ p̄dica
tionis repetitoꝝ fuit pat̄ noster
sanctꝝ fr̄ciscus in om̄i sua p̄dica
tione pacē in pncipio a fine annū
cians. in omni salutatione pacem
optans. in om̄i contēplatione ad
extaticā pacē suspirās. tanq̄ ciuis
illius ih̄sm de q̄ dicit ille vir paz
cis. qui cū h̄is q̄ oderūt pacē eāt
pacificus. **R**ogate q̄ ad pacē sūt
iherusalē **S**ciebat em̄ q̄ tronꝝ sa
lomonis nō erat nisi in pacē cum
scriptū sit **I**n pacē factꝝ est locus
eius. et habitatio eiꝝ in syon. **C**ū
igitꝝ exēplo beatissimi patris nr̄i
fr̄cisci h̄ac pacē anhelō spiritu
quererē. ego peccatoꝝ q̄ loco illiꝝ
patris bt̄ssimi/ pꝝ eius tñsitū sep
timꝝ in generali fratꝝ ministerio/
p oia indignꝝ succedo. contigit vt
nuū dmo āno pꝝ ipsiꝝ beati p̄ris

tr̄asitū. xxxij.º. ad montē aluerne
tanq̄ ad locū quietū. amore quez
rendi pacē spiritꝝ declmarē ibiqz
existens. dū mente tractarē aliq̄s
mētales ascēsiōes in deū. int̄ alia
occurrit illud miraculū/ qd̄ in pre
dicto cōtigit loco ipsi beato fran
cisco de uisione uidelicet seraph ala
ti instar crucifixi. in cuiꝝ considera
tione stativisū ē mihi/ q̄ visio illa
p̄tendēt ipsiꝝ patris nostri suspē
siōnē in cōtemplādo/ et viā p quā
venitur ad eā **N**am p senas alas
illas recte intelligi p̄nt sex illumi
nationū suspēsiōnes q̄bus aīa q̄si
q̄busdā gradibꝝ a itineribꝝ dispo
nitur vt transeat ad pacē p extati
cos excessꝝ sapie xp̄iane. **V**ia aut̄
nō est nisi p ardētissimū amorem
crucifixi. qui adeo paulū ad t̄ciū
celū raptū tr̄asformauit i xp̄m/ vt
diceret xp̄o **C**onfixꝝ sū cruci. uiuo
ego iam nō ego. uiuit aut̄ in me
xp̄s/ qui etiā adeo mentē fr̄cisci
absorbuit. q̄ mens in eius carne
patuit. dū sacratissima passionis
stigmata in corpōe suo añ mortē
p biēniū deportauit **E**ffigies igitꝝ
sex alarū seraphicay insinuat sex
illuminationes scalaēs. que a crea
turis incipiūt. et pducūt vsqz ad
deū. ad quē nemo intrat recte nisi
p crucifixū **N**ā qui nō intrat per
hostiū in ouile. sed ascēdit aliūde
ille fur est et latro **S**i q̄s vero per
hostiū itroierit. ingredietꝝ a egre
dietur a pasua iuuet/ ppter qd̄
dicit ioh̄anes in apocalypsi. **B**t̄i
q̄ lauāt vestimēta sua in sanguine
aa j

agni: vt sit potestas eoy in ligno vite. et p portas ingrediatur ciuitatem. qñ diceret. q p cōtēplationem ingredi nō pōt in iherusalē supnā/ nisi p sanguinē agni itret tanq̄ p portā. Nō em̄ dispositus est aliq̄ modo ad cōtēplationes diuinas q̄ ad mentales duant ex cessus/ nisi cū daniele sit vir desideriorū. Desideria autē i nobis inflā mātur dupliciter. scz p clamorem orōnis/ que rugire facit a gemitu cordis. a p fulgorē speculationis q̄ mens ad radios lucis directissime et intētissime se cōuertit. Igit̄ ad gemitū orōnis per xpm̄ crucifixū. per cuius sanguinē purgam̄ a sordib⁹ vicioy. p̄mū quidē lectorē inuito. ne forte credat q̄ sibi sufficiat lectio sine vñctione. speculatione sine deuotione. iuestigatio sine amiratione. circūspectio sine exultatione. industria sine pietate. sciētia sine caritate. itelligētia sine hūilitate. studiū absqz grā. speculum absqz sapia dimitus ispirata. Preuentis̄ igit̄ diuina gr̄tia hūilib⁹ et pijs/ cōpunctis a deuotis/ vñctis oleo leticie et amatorib⁹ diuine sapie/ a eius desiderio inflāmati vacare volentib⁹ ad deū magnificandū amandū a etiā degustādū speculationes sbiectas ppono. in finuans qd̄ paz aut nihil est speculū exterius ppositū/ nisi speculū mētis nostre tersū fuerit a politū. Exerce igitur te hō dei p̄us ad stīmulū cōsciētie remordētē anteq̄ oculos eleues ad radios sapie in

eius speculo relucentes/ ne forte ex ipsa speculatione radioy i grauiorē incidas foueā tenebrarū. Placuit autē distinguē tractatū in septē capitula p̄mittendo titulos ad faciliorē itelligentiā dicēdoy. Nōgo igit̄ q̄ magis p̄setur intentio scribētis q̄ opus. magis dictoy sensus q̄ sermo inculcus. magis veritas q̄ sermonū venustas. magis exercitatio affectus q̄ eruditio intellect⁹. Quod vt fiat nō est hāc speculationū p̄gress⁹. p̄functorie trāscurrēd⁹. sed morosissime ruminādus. P̄mū capitulum de gradibus ascētionis in deū a de speculatione ipsius p̄ vestigia eius in vniuerso. **S**ecūm de speculatione dei in vestigijs suis in h̄ sensibili mundo. **T**ercū de speculatione dei p̄ suā imaginē naturalibus potencijs insignitā. **Q**uartū de speculatione dei i sua imagine donis ḡtuitis ref̄ormata. **Q**intū de speculatione diuine vnitatis per eius nomen p̄mariū quod est esse. **S**extū de speculatione beatissime trinitatis in eius noie quod est bonū. **S**eptimū de excessu mentali et mistico in quo requies dat̄ itellectui/ affectu totaliter in deū p̄ excessum trāsēunte.

Incipit speculatio pauperis in deserto.

Primū capitulū de gradibus ascētionis in deum et de speculatione ipsius per vestigia eius in vniuerso.